cod nõ caracteres in scriptura ni t aliud sit qm atrami-
tũ ita, sitũ locatũ: dum statua lignea ē piam ordinata
sita conatui, et subitat superfluorũ partium ablationi, et
carentiã. Ita Arr. d. 6. §. 2.

Dr. ctr. qd. ei ipse, qd colores ita, sita
in tabula unirentur, t pñ statuã scari-
ã superfluorũ ita, sita disponant, ci alia frã, t moresq-
ctã, optime ttingit pictura, t statua, ego bñ. Dist. qã ñ
apparet aliud, commodius, et verius, in q frã artefactis
collecatur, q in sola positione colorũ in tabula, et ordo-
ē partium ablatione superfluorũ consistit frã picturæ,
et statuæ. Unde Dr., qd statuarius dolat lignum, t
marmor in imaginem, nil fit aliud, qm per disposi-
none auferendo superflua, alias in vilingens li-
gno, t marmore; atq pr ablationem partium superfluorũ
ñ producitur nolum pis nova entitas; Dr hoc qa si au-
ferretur ligis, et ñ fecisset statuam, ai nil omnis ñ tu
resultisset ipē, et in aõ ñ produxeras frãm physicam; qo
frã artefactis consistit in ubi cõe colorum, t positione ar-
tium suo ablatione superfluarum.

Repli. aliqd regi ordo ille ad carnam,
Dē ablatio partium superfluorum? Res. Arr.
cit. n. 10. qa lignum, t marmor antequm dolatum ē sta-
tua; go rão statua dicit sfiat ita carnam. Sta-
q3 dicũ, lignum antea iam ẽ statuam, qa alti tegr

qnlibet arborem truncu, t lapim ee aulr imaginem
tiq Crucifixi, nam si auferantr per cerebsua fie-
ret imago crucifixi deinde poeniteniam ante lignum
et lapim genuflectere, adorare sententia, qud
nemo dicet, qui e in ligno, t lapie imago, qa deipri-
um abstotia q p imagis effectionem auferenda ir.

Contra stam tenet Ccc. Luca L. 1 cii. Q. bas.
q ad, q mutat hinc illinc picturam, t statua
mutat ejus posoem, et ubicoes prium; sic g ex hoc
mutat colicem, t olim artefum, mutabit ejus ubi, et
coeri frim; atq manet ead fra teror, te falli, q fra ar-
tefatex n ssitit in qib ita, tita posi; ii ubicatq. Ad
lo sim illud, q nd dantasi distinctiue dubio, q mutat pictu-
ram huc, t illuc, mutat ejus ubi, et posoem sine extre-
cum, id e sine aliqd intrecum, neq: nitem picturam in-
tecom, et qd dicat abilla in re iis mutati, sic sol, qmo
orat in hac aula, mo cinilla, dic, q illitum bn ex te-
cum q dicrin obliq.

2o Xo mentem Arr illam, q ...ta mutat sta-
turam, t imaginem d tia tam physice mutare
re frim artefa lim sin aliqd, qa mutat q Sentiam sta-
lem qiam p ubicem, in dicti in hoc i cad, q illa pes
tes servant in statua, et colores in tabula cand distin-
am mense, t ad f. Nomoem, et q toti ponit po
in tabula colores ita, t ita, i hac, et illa distantia

aufert pēt signo ita situ redundantes, hic dicit arte 11
operas, et artifex, tribuitqz spem ipsissi artefactum
q transfert s. lō ad lam: nam si per amittant unam
distantiam in ordē ad spatium statim acquirant
sicut hō lō q nutritionum amittant unam ubi Aliam
statim acquirit aliam, ita sēr ē ut hō, vnō q lō dat
abicoēs sitis distam inter se ita, sito hoc ordine
hic dī ēi artifex.

Dsant 4°, quasi intelligi quantes hujus
argentio hac, sitta figura resultante vg
calicis statim intelligi calix qō fit artefactum ē figu=
ra resultans in quantite. hēe fictissiam talem formam
resultem ex quantite, nam s incidit lignum, sive aut piti
marmor auferendo superflua nō est tamen quan=
tili ut in illa resultet figura consortim ē qui sito spe=
ct. pēs ante incisōem i qq manet postquam ē dolata
ē polita; sed ante incisōem ē dolati figurabilis qō neq
postea dolati ē alia figura nō ē nobis assignata s.
sistes in dispōsōe locali partium vnō ad partem quarum
trāsiti ad abicōes partium ita sita pōsōe, sit stant sale sta=
tione ē caria per structuram.

Dsant 5° Corpus Xi Dni in calice
ē in Eucharistia quod servat figuram tam
ē hi hic dītas pōsōes locales qō ita sit quam
ē qlībet artefactum, qō divinitas pōt vedd. ad

ad punctum, et tunc quatenus non haberet figuram situalem

consistentem in positione etc. tota difficultas est: an corpus Christi

Domini, quodlibet ante factum et reductum ad indivi-

sibile possit habere figuram organicam, habent

partes unitas in canalibus et fibulis, non tamen habere fi gu-

ram situalem, quae perordinem ad essentiam localem

nam triangulus modo indivisibili cur posset ha-

bere tres angulos, quam plures et pauciores

certe quia omnes partes totius trianguli, aequemur, se

distare nullum angulum habere, et tamen non habere figuram

situalem trianguli. habere quod figuram organicam ut

habet corpus Christi Domini in Eucharistia, quia habet venas

ossa partes unitas in se perordinem ad totum

Fuses Seas

Utrum possit poni videntiam?

Mobile illud dicitur quod moveri potest dicit in recto con-

ditionem in obliquo non repugnantiam ad motum motus est

in multiplici differentia generatio corruptio al-

teratio, et latio: ergo motus ad subiectum 2 quoad quan-

titatem 3 ad qualitatem 4 ad ubi, unde res pars

in ordine ad hos motus dicitur mobilis

per non repugnantiam moveri dici motu quae quaelibet

entis est mobilis naturaliter, aut violenter, vel naturaliter immo-

bilis

qtus hic in te internu priuium motum a quo is, o 12
in hoc sta luminius in dictu in natis, io motus natis
aq hic agimus oppositu violentu, et q oppositis fuerint nat.
i violentus.

Quaeritur quid sit motus violentus. ita definitur
ab Arist. apud quiet. de universa 6. phys. tex. 30.
motus cujus principium sit extra nil conferente
clarius a Pat. cōmuniter deff. motus ab extrin. passo nil con-
rente uim, sed ea remitente, hic dici possum, ee [illegible]-
tum cur fit, et motus i violentus: ut calefacio motus
aqua violentus, qa natura aqua di remittit, et natur-
tal. refutari etsi sit violentus aqua, n. dicitur violen-
tus nisi, i nisi sit priam positiuum, et magis propendat
in calorem, qm ad frigus, ii ideo ipsi dicitur motus
violentus, qa ipse licet sit refutati. Vnd.

Quaer. 2o an ua pass. ipsium actiuum,
posit pati uiolentiam. affirmo. Pb. qa ipse
aq intendere producere suam frigiditatem a calore
circumstante impedita; qo iam ua pass. ipsium
actiuum patitur uiolentiam.

Major qo i dua pass. i priuium positi-
uum an t. pois dari motus uiolentus
i illud. affirmo, nimirum pot dari motus uiolen-
tus i priuium positiuum, & main; ita quiet. i tro.
6. po. 3. Pb. qa tunc pateret uiolentiam priam positi-
uum.

qu ad unam fram contrariam ultimam dispositionem, contrariam recipit; sed hoc recipitur in ma, ut vg in ma aque dispositio ad frigiditatem, quae perceptionem coloris patitur violentiam.

Dices omnis motus innaturalis, quem sic dicimus, pati mam aliquam violentiam. Adjiciens motus in ma violentus, si ma sumatur secundo, ratio: si sumatur cum dispositione ad hanc, tunc illum motum neque ante ipsam patitur sic jam contrariata dispositiones ad unum, in tantum ut repugnat alteri, ac proinde illum violentiam patietur.

Dices: Deus in ma omnis dispositiones destruere exigentias, hoc in exigentia fuit a dispositione, et non a ma, quae nunquam ma patitur violentiam. Nego ante quidem exigentia fuit orta a ma, penitus ablata illa dispositione. Sicut primum activum dicitur omnis requisitum ad ipsius exigere effectum, sine quibus effectum non potest ponere; ita ma, si primum passivum patitur ab dispositione ad fram dicitur illa exigere, et sine dispositione aliter se habere.

Quaeres 3.° an ma possit a Deo pati violentiam, vg si Deus imprimat impulsum lapidi, quo lapis ascendat, vel inducat calorem in aqua in eius estimatione sufficienti; si ita fit, quod asserio existimans, et prima ad obediendum Deo creatori

nd q[uo]q[ue] liber est, nat[ur]a[lite]r vero productus in Creat[ur]e xa
illa[m] compensatione[m], et tunc nullus erit violentus.
Vitonos tandem puto quod Quietus est suo
& calorem etiam est violentus, si ea Deus
tenebat agente Creo fiant. Dico quia tolen, licet non est
violentus aqua, et fores vocaoi[s] producti, & opp[ositum] ag=
entis; sed nullum expostulat inducit violentiam
Col resistentia, quia possunt remittere frig[us], quod frix, tam
producatur a Deo, non lapsum volueri, erit violen=
ta. Dico quod in terra aqua ignis ... ergo nequiam calore, inquan=
tum id impedit, ne frigiditatem producat; atque calor, tam
productus a Deo, tam Creo, eo quod non impedit emanationem fri=
giditatis in aqua quoniam.
Ad tertium initio positum respondeo
quod dicitur si compensatio nat. ex ordinata quod
obedientia; unde aqua habet potentiam obedientialem, ut calefiat, non
in hoc compensationem, non ad suam frigiditatem: res in transpo=
rtam obedientialem, ut obediant Deo, et ad suam naturalem compen=
sationem; et compensatio non datur ad Dei oppositum.
Quaeres 1o quomodo apud ... descendis, si De=
us lapides ... ad ... tu,
non alterius descendas, violenter ceteri; negaverunt
dicit oriend. leti et ... quia uti liceri sit non existen=
te ea in aere ... omnibus suis requisitis ad operandum; atque
unum ex requisitis ad operandum in ea est concursus Dei

quo lapis in toto cursu non pateretur violentiam.

Ridiculus videndo videri alijs Ill. Aegi-
dem in toto eo quod lapis motum concursus in
aere violenter gereret. Patet quia ex eo quod habeat la-
pis ingestam gravitatem exigit concursum, ut descen-
dat; quod si non exigatur a Deo pateretur violentiam. Probatur quia
quia violentia est illa, cui passum renititur et resistit;
sed lapis per gravitatem ingestam renititur gradui in ae-
re gravioris gereret intelligens esse. Dices, quod si Deus
impediat effectum medio exigente passivam, ipsi exigi-
ditatem aquae, medio calore, et descendit lapis medi-
o impulsu, atque lapis pateretur violentiam; quod si si
si effectum impediatur per concursus motionem. Dices 2°, quod
aliter numquam creatura pateretur violentiam, quia applicato
vi per se resistit in aere, quia Deus semel concurrere in ea;
sed quia Deus semel concurrere in ea, et fuit concurrit quod
numquam pateretur violentiam per negationem effectus adquam haec
ostendam applicatam.

Dices 1. passionem non violentam, nisi quia haec omnia requi-
sita ad effectionem; Probatur quia patitur vi-
olentiam non patitur violentiam, etiam in hoc omnia requisita ad ac-
cendendum, et non videtur; dum in carere spe ingesta videtur
pati violentiam in causa causus; sed lapis careret
concursu quod non haec omnia requisita ad descendendum quod
non patitur violentiam. Negans, sufficit in quo in

jo stu deriolig sspensio ad oppositum ut contra= 54
ri violentari; neqz poa vis sicra i mum tra=
des, qa dum caret ipsio n hst sspensonem iplam ad
ascendendu hot, tillud, si iola varia vi sus n ideirco
lenta, i sit i esus sspensoim. At aio qos lapsis
in aere, i o esus spensoim, qm hst, ut descendat
roe fid interna, et inq sta uiuitis grauitis, sqm
qes uiolenta erit.

Resp. sic sqrex hoc, qd aq dum hic ca=
lore i teruatum a fortiori agente, i hst=
at sspensoim ad frigiditem, ac qnd n patiatur vio=
liam. Pr sequela qa ex eo lapis in aere qes as
p sustentationem i certas pati vioe lium, qa ibi de=
ti descensus cogit sio grauit, id ē aq dum i terna=
ta calefacta a fortiori agente, n exigit frigidi=
tem; qoto. Ineq lesig, qa aq st i teruatio calore a for=
tiori agente, in ab ht ex de ter exigit frigiditem qo
patiti violiam aste.

§. 6.

V. Deus et Angelus violiam pătiant?

Primum Anglum poe pati violiam. Pr, qa si eligit
Angelus ex uno loco ad alium migrat, et medio insis=
nere lapsenda ... Deus eum i cordam, Angelus es=
set violenter, iqo pateri violiam. 2o im lenig tara

moti Angeli aliqui dicuntur comprehendi vinculis, aliqui detrudi in Infernum, aliqui relegari in desertum, ideo hoc ostendunt illatam violentiam, quia potentia sua qua remittuntur, quod non Angeli per pati violentiam. Dicitur, quod quia illa, quae torquentur Angeli mali et disponuntur Angeli, et coerciti remittuntur, quod patiantur violentiam.

Deus non Angelum magis exigit hunc, quam illum locum, quod non magis violentatur in hoc, quam in illo. Adhuc, non Angelus de sola, se [illegible] se non magis postulat hunc locum, quam illum, ideo: [illegible] quasi [illegible] ad eundem [illegible], neque sicut [illegible] de se non habet violentiam ad hunc, vel illum [illegible], si [illegible] [illegible] dispositionis ad eam [illegible] violentam [illegible] ad [illegible].

Cum nam Deus [illegible] pati violentiam, [illegible] prius [illegible] nam Deus non [illegible] principium, ut [illegible] moveatur, et [illegible], in quo [illegible], et non [illegible] in [illegible] virtute non Deus [illegible] attributorum, quae [illegible] perfectiones non Deus [illegible] principium virtute [illegible] partem [illegible] moveatur; deinde [illegible] principium virtute [illegible] in [illegible] perfectionis, [illegible] [illegible] et [illegible].

Differentia [illegible], et [illegible] [illegible] videri [illegible] Deus [illegible] principium [illegible] quia [illegible]; deinde [illegible] principium [illegible] immanenter, nam [illegible] est [illegible], et [illegible] in [illegible]. [illegible] [illegible] per [illegible] [illegible]

nē dicendū est nā, nam nā in Xp̄o sunt ꝑdimittenda, alij docent mlt nā: Deinde filius nē dicendus motus, qa motus denotat mutatiõem, quod neque admitti in Deo

Vnū adhuc hoc dicem ꝑt admittere Deū pati iniuriam, id est ꝑ comicoem idiomatum Xp̄i, qa natura hũa Xp̄i posset iniuriam in oib tormentis, et cruciatib suis passus Xp̄s sanctis, atque ꝑdicam dina hũa, et comicoẽ idiomatum dicitur et Deū voluerit; ergo Deus ꝑ comicoẽ idiomatum posset iniuriam.

Major ergo erit Deus se immolat. Excēe pati ꝑ violentiam dicit exercēre in tenni ꝑt Deus amittere, et denuo recipere; alij mutarent Deus, ergo iniuria exerceat frantaliq, ergo qa si Deus hũa Conatur nam huam assumptam ꝑ amoēm, si illam dimittet iniuriam pateret: Itaque Deus omnis hũa forgan, si amittat illud voluntate sua.

Vitorius in dimiss illud, neque Deum neque ipsum Deum exercet, da ꝑgdunio sit ꝑtco Deo iniuriam pati Xp̄s: qa o n magis voluit quod nā assumptae, qm illud ni causa assumptionis in hac; nam ex libera voluntate tractat causa assumptionem, et dimissionem

n[e]g[ati]va. Pr[obatu]r c[um] ergo e pergat motus hom[inis] sib-
libet sit l[iber] c[ontr]a talis habitans in magis inclinet
in una q[uam] in alia l[ibe]r[tat]em, to e ponens libera et vel
lica c[ontr]a v[ir]tuti ad illa, neuter motus e hinc inclin-
tus i[n] hoc inclinatus; q[uo]d sit videndum fa. Unde q[uo]d
sit respondendo p[ri]us, i tam como les[?] ipso sta-
m[en]to no[n] hoc, q[uam] contra illius Dico D.

Disputoes Tii L. Phicorum. D. Priis, Cis, et eorum Propetib'

Disputao 1.ª De priis et Cis in coi

Sectio 1.ª Quid sit Priũ

Priũm latissime sumptum est ab Aris. 5 Metaphysic. text. 1, unde aliquid est, fit, aut cognoscitur; et sic comprehendit etiam prius in cognoscendo, et quae in Logica ad [illegible] a posteriori. Desfinitur. 2.º Prin. ab Arist. in 5 Metaph. c. 1 primum unde aliquid est

q. tū Adam e prium eium hūum. Pī. T. ē prium fi=
lii: prima puncta ē prium lineæ; n̄ tamen Pr. ugō=
cas prium Ascanii, q. a in illogō hom alium de pri=
rem: s. Aeneam Ascanii.

Defi melius prium Ɖ. tho. 1. p. q. 33. art. 1. cū
a Dentiū Suar in Metha. d. 12. s. 1. id à q. aliqd
aliq. m̄o procedit, in hac acceptione latius patet prium, q. m̄ cā; na
Ɖ. dicta sic prium, n̄ tñ ē prium ē cā. filii. q. a P. T. ē pri=
um filii, n̄ tñ ē cā. puncta ē prium lineæ n̄ cā. tum, q.
q. ē prium, ꝰ nēē cā. ꝰ prium prīm generis, n̄ tñ cā,
cōis

Cōis regrari dēt ad duas conditiones ad rōem pri=
i. La ut sit eminenti grē, in q. ē prium. Vñ
hdi solt regi. xa. dōem. ad Tīū Nauvam; nam sā
dēem. Ɖ. thom. ad Aneam ē prium Ascanii, sabilit. qcō
datur in Anea aliud prior rōe, t. Anchisem, ꝰ
cōis n̄ ē ēm. 2.a cōditio, ut prium sit ex uno pri=
us, seu priās; ꝰ hujus. ob. hic cōditionis, ē. Ɖ. ... pria
Judea, nec filius ē prium Jud. Dei.

Arg. Ɖ. Athanasius prium ... i. ē n̄ ē pri=
or filio xa. Symbolū Athanasii ...
nite, in q. Symbolu, nil prius aut post ...
cōditioni admittenda. Adisg. P. T. n̄ ē prius filio
prioritate temporis, ... et in hoc tū logit. A=
thanasius, n̄ ē prior filio prioritate originis,
neq. Unde prioritas in eo ista sit, qd. filius pro=
cedat à

a Pre, n. tn Pter a Filio.

Resp. in Divinis prium n. e. prium n. e. pri-
us prioritate nâ; qz neq. in creis. Aneg
vam, & rão eqâ pria q. h relatia, & coicans eand
oio essam; at pria creâ neq. h relatia, neq. coicans
eand oio essam. deinde h hoc admitteretur in creis
dare mag mysterium Trinitatis, qd. scilicet in eo, qilaña
psona coicescando oio essam alteri psona realr dis-
tcā

Arg. 2o. in Filio Veniente in Defectione

Fidei. Pater dicitur prium Trinitatis, et tn
n. e. prior Trinitate, aliter foret prior se ipso; qo fa. R
disg. e. prium Trinitatis adeqte sumpta, neg. e. prium Tri-
nitatis inadequata, i. Filii, et Spiritus S. sdo; sicut
in nro unum e. prium trium.

Arg. 3o. Pr. dicitur in Divinis dici prium fons,
et origo Divinitatis, et n. e. prior ipsa Divinitate;
qo fa. R dici prium Divinitatis q. tùi e. prium communicans nâ,
t generans Filii, q. ex communicat, et pducit eodem.

Resp. relatia sit licet, qo in Divinis n. dari prioritas. R
disg. n. dari prioritas nâlis originis. neg. q. a unû relatio
i. Pter e. pductiun abriam i. Filii.

Arg. 4o. fra e. prium generans, et n. e. pri-
or generat, sicut pipsam generoem pdu-
citur ex mâ, sic e. fra mâlis, lirealys pductionem
unionis cuiti mâ; qo fa. R disg. an e. prior in gñe

et efficientiā, ādo, in qua ē formalis, neq. tñ ē pri-
or ordie executionis, sed ordie intentionis, neq. sic
aūt ē prior pōa ordie intensionis, e ēt formalis, posterior
in ordie executionis, et efficientis.

3ª solutio ad primum, qd inter illud, et privatio
debet aliqua connexio; cujus est fā licet alterum prius
tempore existerent, qm sequitur, ut non illius primum, neq
primogenitus ē primum rii 2ⁱ filii genitor una in re-
latio Creator habet aliquam connexionem cum alia relatione, non ē
primum illius, qa una non ē alia prior.

Dices privatio ē primum formae genitae, et tamen non
ē connexa cum forma, qd sic ostenditur, qa qui non exis-
tunt simul, neq possunt existere simul, non sunt connexa, sed
qn existit forma, iam negatur privatio, et qn existit pri-
vatio, adhuc non existit forma, qa aliter daretur carentia
negatio, et forma nata simul. Item neq minus et majus possunt
esse in illa, quae simul non existunt, neq possunt existere
inter se connexa. Sicut primum instans cujuslibet horae,
ē connexum cum tota hora, quae simul non existit. Secundum
primum connexum cum alio, et tamen non possunt esse simul ē in eodem
subiecto: peccatum ē connexum cum gratia quoad expulsionem
non tamen possunt esse simul; quia simul et privatio non potest esse sibi ipsi forma
genita, connecteretur non nisi cum illa. Aliter Patres lovain.
Mag. privationem et formam genitam simul existere pri-
mum, non tamen possibile: quod si in eo instanti, in quo

i dis polita ñ dareti frã, exitorest q̃d priaiõ illeas, 18
q̃ł suffit ut dicatur frã concurrisse.

Dico 2.° si inter prium, et priatum reqr̃ co-
nexio, ut sidati prium, dareti priatũ;
sed in Divinis dati prium, et ñ priatũ: q̃ta Aliqñ da-
reti priatũ; et correlativum prii; S. Filius, adversus,
seu: dareti priatum abẽ, neq: q̃a xũs ... lest
... priatum conati esse, atq: factum, Vbum ñ ẽ ge-
nitum, et ñ factum. Hoc adverterit Conson. Salm..
tium ẽ dnõe.

Subsect. 1.a
Qluplex sit principium

Prium dividiri in prium q̃ se, et q̃ accẽns: prium q̃ se,
ẽ à q̃ aliqd q̃ se seq̃r, ut calor ab igne: q̃ accẽns ẽ un-
de aliqd seq̃r q̃ accẽns; et hoc tenerit 3 mõs, 1.° orde
inchoãs, ut linea q̃ q̃, à q̃ incipit prium lineæ. 2.° orde
temporis, ut incipit dies ab aurora. 3.° orde loci, ut dicit
prium, q̃ sedes 1.° loci rẽ 2.i et 3.i sedentis.

Relictis igr̃ priis q̃ accẽns, dividiri ulterius
prium q̃ se in creum, et in increum. In-
creum dividiri in prium relativum, seu ad intra, et in priũ
ad extra, seu absolutum. Prium ad intra rursus dividiri in
prium generãs, et spirãs: generãs ẽ Pr̃ rẽ Filii;
spirãs ẽ Pr̃ et Filius rẽ Spirit. S.ti. prium absolutum